

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Maximiliani Sandaei E Societate Iesv Doctoris
Theologi Architectvra Christiana**

Sandaeus, Maximilianus

Coloniæ Agrippinæ, 1653

3. Quæ, Qualisque Justitia constituat Justum; & in eo Animam potissimūm
Domum Sapientiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46065](#)

diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum facimus. An non etiam mensæ accumbent, & cœnabunt in eadem Domo? Audi pollicitationem ejusdem: Si quis audierit vocem meam, & aperuerit mihi ianuam, intrabo ad illum, & canabo cum illo, & ipse tecum. Apocalypsi. 111. 20. Itaque Justus, vel ejus Anima, est Domus, in qua SS. Trinitas inhabitat, & convivatur. Ita tere S. Athanasius Oratione V. contra Arianos, explicans illud, Ex Deo Deus, & in disputatione contra Arium in Concilio Niceno, Actor operis imperfecti homilia xx. in Matthæum. S. Bernardus sermone IIII. De adventu Domini, S. Bonaventura Sermone de ingressu ad Sapientiam, & septem Donis Spiritus-sancti.

ARTICVLVS III.

Qna, Qualisq[ue] Iustitia constituat Iustum: & in eo Animam p[ro]tissimum Domum Sapientie.

S. BERNARDUS sermone ix. ex parvis postquam efformasset pulcherrimè DEIPARAM, ut Domus Sapientie, quam imaginem in Symbolicis Marianis exposuimus, monet Nos, ut si ejusdem Sapientie Domus fieri volamus, iisdem quibus Domus Mariana, septem Columnis extruamur, id est, ut fide & moribus ei preparemur. Adjungit autem: In moribus quidem solam sufficere JUSTITIAM, ceteris tamen virtutibus circumfultam. Itaq[ue], ne errore fallatur ignorantia, sit ei prævia Prudentia. Sibininde Temperantia atque Fortitudo: ne forte labatur in dexteram, vel in sinistram partem declinando. Quod Sapienter dictum reor à Doctore Clarevallensi. & Justitiam Antistitibus maxime advertendum: Solam Justitiam a ipsis officium sufficere, si aliarum virtutem choncingatur: nam si solitaria sit 'absque illarum consortio contingit frequenter, vel errore, vel declinatione ad ini-

mum rigorem (cum interdum, summum jus summa sit injuria) peccari. Id exemplis ex omni historia clarissimis & maximè admirandis ostendi posset. Unum tantum profero, quia recentius, & valere potest ad instructionem illorum, qui judiciis, & præcipue rerum capitalium praesunt. Apud illos Regula ex Justitiæ præscripto recepta est, Theologiâ etiam approbante: *Ex al- legatis & probatis*, accedente præserrim propriâ confessione, procedi ad sententiam condemnationis posse. Attamen, si hæc sola spectetur, & non adsit prudentia, æquitas, epikia, caritas, denique industria in Judice, omnibus viis investigandi, & eximinandi quod est dubium, ac eliciendi veritatem, facile aberratur. Excipite quid acciderit Neapoli Patrum nostrorum memoriam. Pius V. Pontifex Max. Anno M. D. lxx. Pontificatus V. inter Cardinales XVI quos creavit, expressit quoque F. Paulum Aretium Italum, Istrii honesto loco natum, qui in baptismo Scipio nomen datum fuerat. Is Legum studio, & peritiâ insignis, caussarum capitalium Neapolitani Judex resignato officio, & seculari vitâ abjurata, Clericorum Regularum institutum, qui Theatini vocantur in monasterio S. Pauli amplexus est, deinde, mutato nomine, F. Paulus dictus. Cur autem seculum defenseret, & religionem ingrediceretur hæc fuit occasio.

Cum Judicem ageret, quendam ipse hominem insimulatum homicidii, & post probationes allegationesque, tormentorum vi, expressa confessione, atque ita convictum suspendi justerat, Reus, cum ad furcam diceretur, se nequaquam id scelus admisisse palam adfirmabat: dolebat interim ac lamentabatur, quod falsa delatione circumventus, ac tormentis superatus ad infamem ac innocentia suâ indignam suspendii mortem rapieretur. Sed Judex post latam semel feralem sententi-

am,

am, fractoq; judiciali bacillo, istiusmodi protestationibus moveri non consuevit. Sic frequenter suspenditur suffocatur, ustulatur, omniq; mortis genere afficitur certe potest affici, innocens: quis contradicat? Admiratus tamen tot tamque constantes obtestationes Scipio nec ratus tormentorum violentiâ quemquam adi posse, ut fateatur, unde capitis periculum mox innat, eam rem experiri voluit in domestico. Ergo stabulum clam ingressus, mulam suam pugione confodit, mox à famulo doli ignaro sibi sterni jubet, tanquam gressuro. Is mulam interemptam referens, heri ius in vincula conjectus, examinatus, tormentis exagitatus non admissum crimen fatetur: immo, caussam addi quæ probabilitatem augeat: se gladio mulâ confecisset quod recalcitrando molestiam exhibuisset. Quaenam adversa Scipio, & expendens secum diligenter quanto in periculo tum Judices omnes, tum ii potissimum, qui capitalibus rebus, & hominibus torquend præsunt, verlentur, quamvis maximè justi videantur postquam illatum famulo suo damnum, benigne ac beraliter compensasset, exosus periculosam Judicium conditionem, securionem vitæ rationem, & magis expediatam ad animæ salutem, viam religionis elegit, quâ peragranda ita sedulus, continens, plusque proficit, ut post alias Ordinis sui dignitates à Civitate Neapolitana ad Philippum II. Hispaniarum Regem Catholcum Orator missus fuerit, tum Placentino Sacerdotio insignitus, denique à Pio V. in Cardinalium Senatum sit electus. Sedente autem Gregorio XIII, Archiepiscopus Ecclesiæ Neapolitanæ renunciatus, cù ibi non modò verbo, institutisque præclaris, sed rarotiam sanctitatis exemplo creditum sibi gregem ferè bennio instruxisset, vitam hanc mortalem cum immo

tali

tali commutavit, & in sui Ordinis templo tumulari voluit, sine epitaphio, quod id affigi humilitatis religiosæ gratia testamento prohibuisset. Quæ à me eo fine relata sunt, ut obsignata maneret D. Bernardi sententia, & ut qui ad imitationem Dominæ nostræ optat esse Domus Sapientiæ, sciat post fidei in Sanctissimam Trinitatem Columnam triplicem, sufficere in moribus Justitiam, non quamlibet, sed illam, quæ in se

Virtutes continet omnes.

Qua Justus extruitur in Domum Sapientiæ.

(a) *Alphonsus Ciacconius in, Vitis Pontif. & Cardinal. sub Pio V. Mortuus est Card. Aretius Anno 1577.*

ARTICULVS IV.

DOMUS SAPIENTIÆ

Spiritualiter

Anima Iusti dignè Communicantis.

INTER celeberrimas de significatione Domus Sapientiæ, interpretationes, est una apud Sanctos Patres vulgarissima, qua refertur ad EUCHARISTIAM, in quam ita conspirant plurimi doctores Ecclesiæ, ut dubitari possit, an accommodatitia appellari debeat, cum de sensu literali plurimum habere videatur, ob unanimem magnorum Patrum consentium. Certè verba illa, *Sapientia edificavit sibi Domum: Excidit Columnas septem. Immolavit victimas suas: miscuit vinum, & proposuit mensam suam accipiunt de Sacramento Altaris,* S. Cypriacus epistola ad Cæciliū, & lib. 2 testimoniorum contra Judæos. S. Ambrosius lib. iv. de fide cap. 7. D. Chrysostomus, homil. in Psalmum xxii. Anastasius Nicenus quæst. xl. in Sacra Scripturā aliquique non pauci. Secundum hanc interpretationem DOMUS SAPIENTIÆ designare potest

&